

Friso de Zeeuw tegen semireligieuze benadering Cradle to Cradle

01 juli 2010 door *M&C*

Bron: Persbericht TU-Delft, faculteit Bouwkunde

Op 16 juni vond in Apeldoorn het congres Cradle to Cradle 2.0 plaats. Friso de Zeeuw, praktijkhoogleraar gebiedsontwikkeling bij de Faculteit Bouwkunde TU Delft, wees hier Cradle to Cradle (C2C) als instrument af voor duurzame gebiedsontwikkeling.

Bestaande gedachten in een nieuw jasje

De Zeeuw: 'Voor redelijk eenduidige productieprocessen levert C2C nuttige ontwerpprincipes op. Gevoegd bij de krachtige marketinguitstraling van C2C, kan dit leiden tot duurzame producten die zich prima in de markt laten zetten. Het gedachtegoed is echter niet nieuw. Het sluiten van kringlopen kennen wij al als richtinggevend principe voor milieubeleid sinds het Nationaal Milieubeleidsplan van 1989. Maar als C2C nu een jonge generatie met deze ideeën inspireert, heb ik daar geen enkele moeite mee.'

Fixatie op afvalvermindering

De kritiek van de Zeeuw op C2C spitst zich toe op andere punten. In de eerste plaats de fixatie op afvalvermindering. Afval is in onze westerse wereld vaak nauwelijks nog een wezenlijk maatschappelijk of ecologisch probleem. 'Ik neem als voorbeeld bouw- en sloopafval. Dat wordt voor het overgrote deel hergebruikt en in het logistieke afhandelingproces is in de afgelopen decennia stevige vooruitgang geboekt. Duurzaamheid is vaak beter gediend met de sloop van een oud, energievretend gebouw. Voor dit soort afwegingen moet volop ruimte blijven.'

Semireligieuze karakter van C2C

De Zeeuws bezwaar richt zich daarnaast op het bijna semireligieuze karakter van C2C. Het wordt gepresenteerd als dé duurzaamheidsfilosofie bij uitstek. Het wordt momenteel bovendien gekoppeld aan een commerciële certificeringsveldtocht en er komen 'C2C-richtlijnen' aan. De C2C-filosofie is echter zo algemeen dat keer op keer interpretatie nodig is.

Zendingsdrang

De Zeeuw ontkent niet dat C2C als soort religie jonge mensen houvast kan bieden en inspireren, maar 'het wordt vervelend als de zendingsdrang zo ver gaat dat men C2C ook binnen het vakgebied gebiedsontwikkeling wil toepassen. Daar is het ongeschikt voor, want het is geen productieproces. Gebiedsontwikkeling wordt al genoeg geteisterd door normen, procedures en richtlijnen. C2C-richtlijnen voor gebiedsontwikkeling maken dat alleen maar erger.' De Zeeuw geeft bovendien de C2C-gemeenschap de volgende overweging mee. 'Als je kiest voor de alomvattende, semireligieuze en opdringerige benadering, zal je steeds meer weerstand gaan ondervinden. En dat gaat ten koste van de sterke punten van C2C. Want die zijn er wel degelijk.'

Andere deelnemers aan het slotdebat waren: Dietmar Werner (Volker Wessels Vastgoed), Douwe Jan Joustra (AgentschapNL) en Kees Noorman (William MC. Donogh + Partners). Het slotdebat werd geleid door Gerard Vos, dagvoorzitter en hoofdredacteur van Duurzaam Gebouwd.